

EL LLENGUATGE

Dissenyar

Després de l'ampliació de significat que va experimentar fa uns quants anys el substantiu *disseny*, i que creiem haver comentat en una altra ocasió, assistim actualment a l'ampliació de significat del verb corresponent, és a dir, *dissenyar*. El Diccionari Fabra diu que *disseny* significa «dibuix en què s'assenyalen tan sols línies principals, els contorns, d'un objecte», definició que correspon al seu significat tradicional, el que sempre hem conegut. El Diccionari de l'Enciclopèdia ha substituït aquesta definició (nosaltres creiem que hauria escaigut més una addició que una substitució) per la següent: «representació gràfica i càlcul de les dimensions d'un objecte a fi de definir-lo unívocament i fer-ne possible la construcció». És, evidentment, el significat amb què el mot *disseny* té una presència tan destacada en la vida actual. La definició que fan les dues obres indicades del verb *dissenyar* és idèntica, però subordinada al significat diferent que atribueixen al substantiu *disseny*: «fer un disseny». És en tot cas ben clar que tant pel Fabra com pel Diccionari de l'Enciclopèdia no es pot dissenyar sinó un objecte, una cosa material.

Avui, tanmateix, sentim usar cada vegada més el verb *dissenyar* referit a coses immaterials o abstractes, com un càrrec, unes funcions, unes atribucions, una gestió, etc. Ens guardarem prou de dir que és un disbarat però sí que ens és lícit de preguntar-nos fins a quin punt és admissible aquest ús. Ja hem vist que no el reconeix ni el més modern dels nostres repertoris lexicogràfics. És clar que, com tothom sap, el que solen fer els diccionaris, en aquests casos, és admetre el fet acomplert i, d'altra banda, és enraonat que no tingui pressa a fer-ho perquè molt sovint no es tracta sinó de modes passatgeres que no deixen cap rastre. Si, doncs, aquest ús del verb *dissenyar* acaba imposant-se i esdevé un fet perdurable és presumible que tard o d'hora els diccionaris el recolliran. Però, mentrestant, bé mereix d'ésser tractat amb una reserva prudent. Davant aquestes innovacions del llenguatge no tothom reacciona de la mateixa manera. Hi ha qui s'hi apunta decididament, joiós de donar a la seva expressió un vernís de modernitat, però hi ha qui, sobretot si és advertit, s'estima més de no prescindir dels mots que la novetat tendeix a eliminar, en aquest cas, els verbs *definir*, *determinar*, *precisar*, etc.

Albert Jané